

POSTANOWIENIE

Dnia 19 czerwca 2020 roku

Sąd Rejonowy w Raciborzu Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Ewa Kosiorowska

Protokolant: st.sekr.sądowy Sławomir Mika

Po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19/06/2020 roku w R.

Sprawy z wniosku M. S. (1)

z udziałem M. S. (2)

o zmianę kontaktów z mał. I. S. oraz o zakazanie kontaktów z mał. L. S.

oraz z urzędu

z udziałem M. S. (1) i M. S. (2)

o zmianę kontaktów z małoletnimi L. i I. rodzeństwem S.

postanawia

1. oddalić wniosek M. S. (1) o zmianę kontaktów z małoletnią I. S.;
2. oddalić wniosek M. S. (1) o zakaz osobistej styczności z małoletnią L. S.;
3. z urzędu - zmienić punkt III wyroku Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 10.01.2018 roku sygn. akt I RC 949/17 w ten sposób, iż:
  - A. ustalić kontakty M. S. (2) z jego małoletnią córką I. S. w ten sposób, że będzie on zabierał małoletnią I. S. w każdą pierwszą, drugą, czwartą i piątą sobotę miesiąca o godzinie 10.00 sprzed furtki przedszkola w C. od ulicy (...), a do tego miejsca przyprowadzi ją matka M. S. (1), zaś M. S. (2) odwiezie małoletnią I. S. do miejsca jej zamieszkania w tym samym dniu do godziny 20.00, przy czym uczestniczące postępowania M. S. (1) przy doprowadzaniu do przedszkola nie będą towarzyszyły żadne osoby trzecie, w szczególności dziadkowie macierzyści oraz małoletnia L. i nie wolno jej utrwalać przekazania małoletniej urządzeniami audio i wideo, jest też zobowiązana do przygotowania małoletniej w sensie emocjonalnym na spotkanie;
  - B. uchylić rozstrzygnięcie dotyczące kontaktów uczestnika postępowania z małoletnią L. S. zawarte w przywołanym powyżej wyroku Sądu Okręgowego w Opolu;
  - C. zobowiązać uczestniczkę postępowania M. S. (1) do informowania pisemnego uczestnika postępowania M. S. (2) o sytuacji małoletniej L., w szczególności co do stanu zdrowia, postępów w nauce z uwzględnieniem uroczystości szkolnych z udziałem małoletniej, jej zainteresowań z uwzględnieniem występów, udziału w turniejach, a także informowania co do planowanej komunii z uwzględnieniem przebiegu uroczystości i przygotowań do niej dwa razy w miesiącu w 1 i 15 dniu miesiąca;
4. zagrozić uczestnikom postępowania M. S. (2) i M. S. (1) nakazaniem zapłaty kwoty 200,00 zł (dwieście złotych) za niewykonanie lub nienależyte wykonanie kontaktów wynikających z niniejszego orzeczenia;

5. zobowiązać uczestników postępowania do podjęcia terapii rodzinnej w terminie 14 dni od prawomocności niniejszego orzeczenia zobowiązując M. S. (1) do wyboru terapeuty z terenu właściwości Sądu Rejonowego w Raciborzu, K. lub w S. i poinformowania o wyborze sądu, a uczestnika postępowania M. S. (2) o terminie pierwszego spotkania najpóźniej na 3 dni przed zaplanowanym spotkaniem z terapeutą, a M. S. (2) do przedłożenia terapeucie odpisu opinii biegłej i orzeczeń co do kontaktów zapadłych w toku niniejszego postępowania oraz postępowania przed Sądem Okręgowym w Opolu o rozwód;
6. nakazać pobrać od uczestnika postępowania M. S. (2) na rzecz Skarbu Państwa 437,00 zł (czterysta trzydzieści siedem złotych) tytułem kosztów opinii biegłej i obciążyć strony kosztami postępowania w poniesionym zakresie;
7. ustalić, że koszty dotychczasowego udziału kuratora w spotkaniach ponoszą strony po połowie, tak jak w postanowieniu z dnia 04.09.2019 roku, a szczegółowe ich rozliczenie pozostawić referendarzowi.

Sygn. akt III Nsm 126/19

UZASADNIENIE

W dniu 7 lutego 2019 roku pełnomocnik wnioskodawczyni M. S. (1) wniósł do tut. Sądu o uregulowanie kontaktów uczestnika postępowania M. S. (2) z małoletnią córką I. S. w ten sposób, że będą się one odbywać w pierwszą niedzielę miesiąca w godzinach od 10:00 – 11:00 w obecności kuratora sądowego, poza miejscem zamieszkania małoletniej I. S. oraz zakazanie uczestnikowi postępowania spotykania się z małoletnią córką L. S., a to w miejsce kontaktów uregulowanych wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 10 stycznia 2018 roku o sygn. akt I RC 949/17.

W uzasadnieniu podniósł, iż małoletnia L. S. urodzona (...) oraz małoletnia I. S. urodzona (...) pochodzą z związku wnioskodawczyni i uczestnika postępowania. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 10 stycznia 2018 roku o sygn. akt I RC 949/17 rozwiązane zostało małżeństwo M. S. (1) i M. S. (2). Uregulowane również zostały kontakty uczestnika postępowania z córkami. Od dnia 17 marca 2018 roku kontakty nie odbywają się, z uwagi na niechęć małoletniej L. S. do widzeń z ojcem. W dniu 2 lutego 2019 roku strony postępowania doszły do porozumienia w zakresie zmiany sposobu i terminów spotkań. W dniu 20 grudnia 2018 roku o sygn. akt III Nsm 519/18 Sąd Rejonowy w Raciborzu wydał postanowienie o zagrożeniu karą pieniężną za każde naruszenie wykonywania obowiązków wynikających z punktu III wyroku Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 10 stycznia 2018 roku o sygn. akt I RC 949/17. Konieczność ustanowienia kontaktów małoletniej z ojcem w obecności kuratora podyktowane jest długą przerwą w realizacji spotkań. Z uwagi na niechęć małoletniej L. do ojca oraz mając na uwadze treść postanowienia wydanego w sprawie I. N. 519/18 strony są obecnie na etapie wyboru psychologa dziecięcego, który ustali przyczyny i niechęć dziecka do kontaktów z ojcem, wobec czego zasadne jest zakazanie uczestnikowi postępowania kontaktów z córką L. S..

W odpowiedzi na wniosek z dnia 18 marca 2019 roku pełnomocnik uczestnika postępowania M. S. (2) wniósł o oddalenie wniosku o zmianę kontaktów uczestnika z małoletnimi córkami L. i I. S..

W uzasadnieniu podniósł, iż zakres kontaktów został ustalony przez strony w ramach rozmów ugodowych, a następnie w całości zaaprobowany w wyroku rozwodowym.

Jednak uczestniczka postępowania od dnia uprawomocnienia się wyroku utrudnia uczestnikowi postępowania kontakty z córkami. Ostatni kontakt uczestnika z małoletnią L. S. miał miejsce 17 marca 2018 roku. W rezultacie wielomiesięcznej walki o spotkania z córkami M. S. (2) wystąpił do Sądu o egzekucje kontaktów. W określonych przez Sąd terminach kontaktów wnioskodawczyni informuje uczestnika, iż małoletnia L. nie chce się z nim widzieć. W ocenie uczestnika małoletnia jest manipulowana przez matkę i dziadków macierzystych, z którymi mieszka, gdyż małoletnia zawsze miała bardzo dobry kontakt z ojcem.

Małoletnia I. nie jest wydawana, gdyż wnioskodawczyni uzasadnia to „względami bezpieczeństwa”, M. S. (2) nigdy nie miał problemów z sprawowaniem opieki nad dziećmi, w szczególności iż uczestniczył we wszelkich czynnościach związanych z karmieniem, przebieraniem czy dbaniem o higienę starszej córki, gdy była ona w okresie niemowlęcym.

Postanowieniem z dnia 20 grudnia 2018 roku o sygn. akt III Nsm 519/18, Sąd zagroził wnioskodawczyni M. S. (1) nakazaniem zapłaty na rzecz uczestnika postępowania M. S. (2) kwoty po 50 złotych za każde naruszenie wykonania obowiązków wynikających z wyroku Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 10 stycznia 2018 roku o sygn. akt I RC 949/17. Pomimo wydania orzeczenia kontakty i tak nie były realizowane. Dopiero w okresie lutego 2019 roku wnioskodawczyni zgodziła się by uczestnik mógł zobaczyć małą L.. Spotkania przebiegały w bardzo dobrej atmosferze, mała L. chętnie bawiła się z ojcem, była radosna.

W ocenie uczestnika postępowania wnioski o zmianę uregulowanych kontaktów ma na celu udaremnienie kontaktów ojca z córkami.

M. S. (1) zawiadomiła organy ścigania o możliwości popełnienia przestępstwa stalkingu. Obecnie Komisariat Policji w K. prowadzi postępowanie wyjaśniające. Na dowód nękania wnioskodawczyni przedstawiła czwartkowe telefony i smsy kierowane do małej L..

Uczestnik zaprzeczył, aby ustalił z wnioskodawczynią, iż kontakty z małą L. mają zostać zakazane, a z małą L. mają odbywać się raz w miesiącu w obecności kuratora sądowego. Uczestnik nie ma problemu z zaopiekowaniem się młodszą z córek. Mając na względzie potrzeby małej L. oraz przyjmując, iż do kontaktów z L. powinno dojść dopiero po wdrożeniu terapii psychologicznej, wnioski o zakazanie ich na obecnym etapie mijają się z celem jaki ma zostać osiągnięty – a jakim ma być odbudowanie relacji z małą L.

Postanowieniem z dnia 4 września 2019 roku Sąd wszczął z urzędu postępowanie o zmianę kontaktów M. S. (2) z małymi L. S. i I. S..

Na rozprawie w dniu 19 czerwca 2020 roku pełnomocnik wnioskodawczyni zmodyfikował dotychczasowy wniosek domagając się ustalenia kontaktów co drugą sobotę, tak jak w zabezpieczeniu od godziny 10:00 – 14:00.

Pełnomocnik uczestnika postępowania wniósł o ustalenie kontaktów co drugą sobotę od godziny 10:00 – 18:00, z możliwością zabierania małych do miejsca zamieszkania dziadków ojczystrych, a kontakt mógłby odbywać się z udziałem kuratora sądowego Sądu Rejonowego w Strzelcach Opolskich.

Ostatecznie pełnomocnik wnioskodawczyni wniósł o całkowity zakaz styczności uczestnika postępowania z córkami.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 10 stycznia 2018 roku o sygn. akt I RC 949/17 uregulowane zostały kontakty M. S. (2) z córkami z możliwością zabierania małych poza miejsce zamieszkania: w każdy I i III weekend miesiąca, od soboty od godziny 10:00 do niedzieli do godziny 18:00, w Święta Bożego Narodzenia w latach parzystych w Wigilię od godziny 9:00 do pierwszego dnia Ś. do godziny 15:00, w latach nieparzystych od pierwszego dnia Ś. od godziny 15:00, w latach nieparzystych od pierwszego dnia (...) od godziny 15:00 do drugiego dnia Ś. do godziny 19:00, w Ś. Wielkanocne w latach parzystych od godziny 14:00 w Wielką Sobotę do godziny 18:00 w Niedzielę Wielkanocną, w latach nieparzystych od godziny 14:00 w Niedzielę Wielkanocną do godziny 18:00 w Poniedziałek Wielkanocny, w pierwszy tydzień ferii zimowych od poniedziałku od godziny 9:00 do niedzieli do godziny 18:00, w okresie wakacji letnich w III i IV pełny tydzień lipca, poczynając od poniedziałku od godziny 9:00 w III tygodniu lipca do niedzieli IV tygodnia lipca do godziny 18:00 oraz w okresie od 18-31 sierpnia począwszy od 18 sierpnia od godziny 9:00 do 31 sierpnia do godziny 18:00 oraz w dniu ojca od godziny 9:00 do godziny 18:00. ponadto w formie telefonicznej w czwartek od godziny 17:00 do godziny 18:00. na kontakty powyższe strony, w toku postępowania rozwodowego wyraziły zgodę.

(dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Opolu, z dnia 10 stycznia 2018 roku, sygn. akt

I RC 949/17, k. 463 w aktach Sądu Okręgowego w Opolu, sygn. akt I RC 949/17)

Kontakty ojca z córkami nie były realizowane zgodnie z wyrokiem Sądu Okręgowego.

Postanowieniem z dnia 20 grudnia 2018 roku o sygn. akt III Nsm 519/18, Sąd zagroził M. S. (1) nakazaniem zapłaty na rzecz M. S. (2) kwoty po 50 złotych za każde naruszenie wykonania obowiązków wynikających z wyroku Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 10 stycznia 2018 roku o sygn. akt I RC 949/17.

W toku postępowania Sąd ustalił, iż kontakty uczestnika z córkami nie są realizowane. Małoletnie L. nie wyrażała zgody na kontakty z ojcem, i nie zgadzała się, aby na te kontakty udała się I.. Uczestnik postępowania po przyjeździe na kontakty był informowany, że L. nie chce iść z nim i nie wyraża zgody, aby I. poszła z nim na spacer. Kiedy dzwonił L. odbierała telefon i mówiła, że nie chce rozmawiać. Interweniowała policja. Bywało, iż uczestnik był informowany, że córki są chore, choć dzień wcześniej i zaraz po weekendzie L. była w szkole. .

(dowód: postanowienie Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 20 grudnia 2018 roku, sygn. akt III Nsm 519/18 oraz dowody w aktach tut. Sądu, sygn. akt III Nsm 519/18)

Mimo postanowienia z dnia 20.12.2018 roku kontakty nadal nie były realizowane. Przez ten czas – do września 2019 roku uczestnik postępowania miał kontakty z córkami 2 razy. Do jednego doszło na placu zabaw w G. przez godzinę w obecności ojca uczestnika postępowania, wnioskodawczynie i jej matki. Kolejny kontakt, do którego doszło był na basenie. Uczestnik postępowania bawił się z córkami, choć w ocenie M. S. (1) poświęcał czas I., a L. już nie. Zdarzyło się, że zabrał też I. na spacer i wówczas szła za nią matka wnioskodawczynie i nagrywała spotkanie. . Po powrocie I. ze spotkania z ojcem, uczestnik postępowania słyszał, jak Babcia macierzysta zwracała się do L. mówiąc, że I. nic się nie stało i nie było tak strasznie.

W czasie próby spotkania w dniu 6.07.2019 roku uczestnik postępowania podjął próbę zabrania córek. Małoletnia L. nie chciała jechać i nie pozwoliła, aby z ojcem pojechała I.. W zdarzeniu interweniowała policja. W późniejszym okresie – do września do spotkań już nie dochodziło. W czasie tego konfliktu widząc, że uczestnik postępowania zabiera I. do samochodu, matka wnioskodawczynie zwrócił się do L. słowami, że ma coś zrobić, bo tata zabiera I. do samochodu

Próby odebrania małoletnich przez ojca były nagrywane przez wnioskodawczynię i jej rodzinę. Uczestnik postępowania ma zakaz wstępu do domu, którym zamieszkują małoletnie. Do kontaktu dochodzi przed wejściem do domu. Wówczas L. jest nagrywana jak mówi ojcu, że nie chce z nim iść.

Wobec faktu, iż nadal do kontaktów nie dochodziło postanowieniem z dnia 4 września 2019 roku Sąd z urzędu udzielił zabezpieczenia w sprawie w ten sposób, iż ustalił kontakty uczestnika postępowania M. S. (2) z jego małoletnimi córkami L. S. i I. S. w ten sposób, że kontakty te będą się odbywały w każdą sobotę miesiąca poczynając od dnia 14 września 2019 roku w godzinach od 10.00 do 13.00 na terenie Klubu (...) w R. przy ul. (...) w obecności kuratora sądowego, zobowiązując wnioskodawczynię do przyprowadzenia małoletnich na miejsce spotkania oraz do obecności w czasie spotkania w dniach 14, 21, 28 września, a w czasie kolejnych spotkań do opuszczenia lokalu klubu, przy czym uczestnik postępowania będzie mógł zabrać małoletnie poza Klub (...) w wybrane przez siebie miejsce na terenie R.. Nadto zakazał wnioskodawczynie utrwalania przebiegu spotkań poprzez użycie jakiegokolwiek sprzętu utrwalającego dźwięk i wizję oraz ustalił, iż koszty udziału kuratora w spotkaniach poniosą strony po połowie, przy czym w przypadku nieobecności którejkolwiek ze stron, poniesie ona koszt udziału kuratora w całości.

W dniu 14 września 2019 roku rozpoczęły się realizacja kontaktów uczestnika z córkami w obecności kuratora. Podczas pierwszego spotkania małoletnia L. chętnie przywitała się z ojcem, a małoletnia I. tuliła się do matki. L. rozpoczęła zabawę z ojcem, a po czasie do zabawy dołączyła I.. Małoletnia L. podejmowała zabawę z ojcem, jednakże nie pozwalała by jej matka opuściła miejsce spotkania. Wpadała w histerię. Mimo wielokrotnych prób opuszczenia miejsca spotkania, małoletnia L. nie potrafiła opanować emocji i pozostać pod opieką taty. Pozostawianie małoletniej pod wyłączną opieką ojca podczas trwających spotkań wywoływało u niej lek i opór przed takim rozwiązaniem. Wymagało to pełni poświęcenia by uspokoiła się i wróciła do zabawy z ojcem i młodszą siostrą.

W ciągu dalszych spotkań małoletnia L. wchodziła do Klubu przyprawiana przez matkę lub babcię, mówiła że nie zostanie i wychodziła. Próby jej zatrzymania przez ojca powodowały histerię czemu przyglądała się I.. W efekcie L. oświadczała, iż nie chce zostać i wychodziła.

(dowód: sprawozdanie kuratora z udziału w widzeniach, k. 80, 95-98, 102-103

105-106)

Taka postawa skłoniła Sąd do zmiany postanowienia o udzieleniu zapieczętowania czemu Sąd dał wyraz w postanowieniu z dnia 19.06.2020 roku.

W lutym 2019 roku doszło pomiędzy stronami do rozmowy w czasie której ustaliły, iż małoletnie nie będą nocować u ojca i same ustalą kontakty uczestnika z córkami. W rzeczywistości strony jednak nie poczyniły żadnych wiążących ustaleń, w szczególności nie ustaliły, gdzie i kiedy ma dochodzić do kontaktów. Uczestnik postępowania przystał wtedy na rezygnację z noclegu córek, do czego i tak nie dochodziło, gdyż odczuwał szantaż ze strony wnioskodawczynie, iż nie zgodzi się na żadne kontakty. Nie chcąc zaognić sytuacji, nie egzekwował także orzeczenia o karze pieniężnej.

Wnioskodawczynie zawiadomiła policję o czynie z art. 200 k.k na szkodę małoletniej L., którego miał się dopuścić uczestnik postępowania.

Oskarżyła go także o stalking, a jako przejaw uporczywego nękania wskazała telefony i smsy dotyczące L. i wykonywane na jej telefon, który wówczas posiadała.

Małoletnie wychowują się we właściwych warunkach socjalno bytowych. Zamieszkują w doku jednorodzinny z matką i dziadkami ojczystymi. Wszyscy prowadzą wspólne gospodarstwo domowe.. Małoletnia L. uczęszcza do III klasy Szkoły Podstawnej w Z.. Uczęszcza na zajęcia dodatkowe karate, gimnastykę oraz zajęcia taneczne. Osiąga bardzo dobre wyniki w nauce, zachowanie ma wzorowe. Osobisty kontakt ze szkołą utrzymuje matka.

Uczestnik postępowania ma dostęp do dziennika elektronicznego, z którego korzysta. Tylko raz miał miejsce jego kontakt z córką na terenie szkoły, który zakończył się histerią małoletniej.

Małoletnia I. S. ma 3 lata. Jest dzieckiem zdrowym rozwija się prawidłowo. Uczęszcza do żłobka. .

M. S. (1) konsultowała się z psychologiem dziecięcym A. K., w celu psychoedukacyjnym. Psycholog nie podjęła się terapii małoletniej.

Od maja 2019 roku małoletnia uczęszcza na spotkania z psychologiem J. K.. Spotkania odbywają się raz w miesiącu. Jakkolwiek wnioskodawczynie twierdzi, iż jest to terapia, J. K. zaprzeczył temu podając, iż jest to forma pomocy L. w przezwyciężeniu problemów w relacji z ojcem.

(dowód: wywiad kuratora zawodowego, k. 30-31,

informacja o funkcjonowaniu uczennicy, k. 66

opinia z dnia 7 lutego 2020 roku, k. 130-140

zeznania świadka A. K., e-protokół nagranie z dnia 8 listopada 2019 roku,

00:07:20

zeznania świadka J. K., e – protokół, nagranie z dnia 14 lutego 2020 roku

roku, 00:04:06;

(dowód: wydruk wiadomości tekstowych, k. 17-23, k. 44-47

nagranie, k. 48, 57

przesłuchanie wnioskodawczyni, k. 116 aktach tut. Sądu, sygn. akt III Nsm 519/18

przesłuchanie uczestnika postępowania, k. 117 aktach tut. Sądu, sygn. akt I. N.

519/18

przesłuchanie wnioskodawczyni, k. 60-62

przesłuchanie uczestnika postępowania, k. 62-64

zeznania świadka M. G. e-protokół nagranie z dnia 8 listopada 2019 roku,

00:11:30

zeznania świadka Z. S. e-protokół nagranie z dnia 20 grudnia 2019

roku,

00:03:29)

Postawy wychowawcze wnioskodawczyni pozostają prawidłowe. W sferze deklaratywnej prezentuje dużą świadomość znaczenia, jakie dla dziecka ma bliskość emocjonalna z rodzicem. Potrafi adekwatnie dopasować stawiane córkom wymagania do ich rzeczywistych możliwości. Wie, że w prowadzeniu dziecka niezbędna jest konsekwencja wychowawcza. Nie prezentuje skłonności do nadopiekuńczości i jest gotowa respektować autonomię dziecka. Faktyczne predyspozycje wnioskodawczyni obniża jej sposób funkcjonowania wobec problemu relacji L. z ojcem. Walczy o emocjonalne bezpieczeństwo L., że przeciwdziała przemocy psychicznej, nie ma natomiast wglądu na swój nieświadomy proces motywacyjny. Uczestniczka nieprzepracowana emocji związanych z rozpadem małżeństwa.

Małoletnia L. S. dewaluuje ojca i idealizuje osobę matki oraz środowiska, w którym mieszka. Ojca postrzega jako osobę niecierpliwą, która często psuje zabawę oraz sygnalizowała, że ojciec mało się nią interesuje i za mało ją kocha. Wobec ojca kieruje silne emocje jak nienawiść i chęć pozbycia się go z systemu rodzinnego czy gotowość zabicia go. Mamę określa jako zaangażowana, kochającą, rzadko budująca złość. Sytuacja rodzinna małej skutkuje przeciążeniem emocjonalnym, wynikającym z silnego konfliktu lojalnościowego. Małoletnia solidaryzuje się z matką i jej bliskimi. Przez swoje wybory nie chce przysporzyć matce cierpienia. Małoletnia kieruje się jednoznacznymi dla niej komunikatami pozawerbalnymi, które odczytuje jako wyraz bólu ukochanej matki. Uwikłanie małej w nierozwiązane przez dorosłych emocjonalne konsekwencje rozvodu, nie dają małej możliwości zachowania autonomii w podejściu do kontaktów z ojcem. Wież emocjonalna pomiędzy małą L. S. a jej ojcem jest skomplikowana i stanowi pokłosie emocjonalnego uwikłania jej w sprawy rodziców

Decyzje małej wynikają przede wszystkim z przyjęcia przez nią odpowiedzialności za dobrostan swojej mamy, ale też odbieranych przez nią komunikatów werbalnych i pozawerbalnych sugerujących przyszły i obecny negatywny udział ojca w życiu osób jej najbliższych.

Uwikłanie małej nie pozwala stwierdzić, by decyzja o odmowie spotkań miała charakter autonomiczny. Stanowi ona raczej próbę zdystansowania się od konfliktu wewnętrznego i zewnętrznego, za co jest w stanie wykluczyć ojca ze swojego życia. Skomplikowana sytuacja rodzinna małej powoduje, iż odmawia ona kategorycznie kontaktu z ojcem. Deklaruje, iż będzie bronić również siostry by nic złego jej nie spotkało, jednakże nie wie ona co złego mógłby tata jej zrobić.

Postawy wychowawcze uczestnika pozostają umiarkowanie prawidłowe, wskazując na jego prawidłową orientację pedagogiczną. Posiada świadomość wagi budowania z dzieckiem bliskiej relacji uczuciowej, jak również znaczenie konsekwencji wychowawczej. Wykazuje umiarkowaną trudność do respektowania autonomii małoletnich, która może wynikać z ze skłonności do nadopiekuńczości. Wobec konfliktu z M. S. (1) może mieć skłonność do przepisywania wszelkich wyborów dziecka czynnikom zewnętrznym, a tym samym pomijania decyzyjności własnych małoletnich. Predyspozycje rodzicielskie obniża osobliwa sytuacja rodzinna i wynikające z niej napięcie, które może skutkować podejmowaniem przez uczestnika działań nie do końca przemyślanych, emocjonalnych, mogących przyczynić się do dalszego eskalowania konfliktu.

(dowód: sprawozdanie z wywiadu środowiskowego, k. 58

opinia z dnia 7 lutego 2020 roku, k. 130-140)

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci przesłuchania stron, zeznań świadków, wywiadów kuratora oraz akt Sądu Okręgowego w Opolu o sygn. akt I RC 949/17. Sąd na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego ustalił w jaki sposób realizowane są kontakty uczestnika z córkami. Okoliczność, że do widzeń zgodnie z postanowieniem nie dochodzi, była bezsporna między stronami. Zdaniem Sądu, zeznania przesłuchanych w sprawie osób zasadniczo polegają na prawdzie, choć jednocześnie zawierają wiele subiektywnych spostrzeżeń i przeinaczeń, interpretacji faktów wynikających z niechęci do drugiej strony. Niemniej jednak, w zakresie w jakim korespondują ze sobą, dowody te pozwalają na miarodajne ustalenie, w jaki sposób realizowane jest orzeczenie w przedmiocie kontaktów. Analizy więzi emocjonalnych małoletnich z ojcem, ustalenia czy decyzja małoletniej L., z której wynika niechęć do kontaktów z ojcem jest wynikiem jej własnych przeżyć – ma charakter autonomiczny, czy jest odzwierciedleniem poglądów innych osób, postaw wychowawczych rodziców oraz w jaki sposób kontakty ojca z małoletnimi winny być ustalone, z uwzględnieniem dobra małoletnich, Sąd dokonał w oparciu o opinię biegłego sądowego z zakresu psychologii S. C.. Sąd ocenił tę opinię jako precyzyjną i wszechstronną oraz stanowiącą środek dowodowy cechujący się znamieniem szczegółowej wiedzy i doświadczenia w specjalistycznej dziedzinie, a nade wszystko znamieniem obiektywizmu. Co prawda pełnomocnik uczestnika postępowania wniósł zastrzeżenia do opinii, jednakże w ocenie sądu opinia psychologiczna jest pełna, bezsprzeczna, wszechstronna i odpowiada na pytania sądu, ponadto biegła odniosła się do przedstawionych zastrzeżeń.

Sąd zważył co następuje.

Sąd rozpoznał niniejszą sprawę w oparciu o przepisy art. 113 – 113¹ krio, zgodnie z którymi niezależnie od władzy rodzicielskiej rodzice oraz ich dziecko mają prawo i obowiązek utrzymywania ze sobą kontaktów. Kontakty z dzieckiem obejmują w szczególności przebywanie z nim (odwiedziny, spotkania, zabieranie dziecka poza miejsce jego stałego pobytu) i bezpośrednie porozumiewanie się, utrzymywanie korespondencji, korzystanie z innych środków porozumiewania się na odległość, w tym ze środków komunikacji elektronicznej. Jeżeli dziecko przebywa stale u jednego z rodziców, sposób utrzymywania kontaktów z dzieckiem przez drugiego z nich rodzice określają wspólnie, kierując się dobrem dziecka i biorąc pod uwagę jego rozsądne życzenia; w braku porozumienia rozstrzyga sąd opiekuńczy. Artykuł 113⁵ krio stanowi zaś, że sąd opiekuńczy może zmienić rozstrzygnięcie w sprawie kontaktów, jeżeli wymaga tego dobro dziecka.

Art. 113² § 1 kro stanowi, że jeżeli wymaga tego dobro dziecka, sąd opiekuńczy ograniczy utrzymywanie kontaktów rodziców z dzieckiem. (§ 2 ust. 1) Sąd opiekuńczy może w szczególności zakazać spotykania się z dzieckiem.

Sąd zbadał i zważył czy zmiana sposobu kontaktowania się małoletnich z ojcem wnioskowana przez M. S. (1) a w ostateczności zakazanie tych kontaktów jest zgodne z dobrem małoletnich.

Zakazanie kontaktów rodziców z dziećmi, jako najsurowszy środek może zostać orzeczone tylko i wyłącznie w szczególnie uzasadnionych przypadkach i tylko w interesie dziecka. Przesłanka ta jest spełniona w szczególności wtedy, gdy z realizacją kontaktów powstaje co najmniej stan zagrożenia jego życia, zdrowia, prawidłowego rozwoju i

bezpieczeństwa. (uchwała SN z 8 marca 2006 r., III CZP 98/2005, LexPolonica nr 402607, OSNC 2006, nr 10, poz. 158).

W niniejszej sprawie Sąd nie dopatrył się naruszenia obowiązków rodzicielskich po stronie uczestnika postępowania, które mogłaby skutkować zakazaniem kontaktów i wniosek oddalił.

Sąd oddalił także wniosek o zmianę kontaktów z małoletnią I. do 1 godziny w miesiącu.

Podkreślić należy, iż rozpoznając wniosek Sąd doszedł do przekonania, iż uczestnik postępowania w żadnej mierze nie stanowi zagrożenia dla małoletnich. Przyjmując, iż rozstanie małżonków i nieporozumienia między nimi, są sprawami między dorosłymi i nie powinny rzutować na relacje między rodzicami, a dziećmi, Sąd uznaje, iż w żadnej mierze jakiegokolwiek postępowanie uczestnika postępowania nie stanowiło zagrożenia dobra którejkolwiek z córek. Podkreślić należy, iż nawet L., artykułująca skrajnie negatywne relacje z ojcem, nie potrafi wskazać, jakie zdarzenie, działanie lub zaniechanie ojca, jest podstawą do przyjęcia, iż jest zagrożeniem dla dzieci. W ocenie Sądu zarzutem nie może być dopuszczenie do oglądania niewłaściwych filmów, gdyż tego Lana nie potwierdza. Zaś w ocenie Sadu nie jest nim też nie odbieranie telefonów w czasie wizyty u ojca. Wnioskodawczyni bowiem, przystała na noclegi córek u ojca wyrażając swe stanowisko w Sądzie Okręgowym, a wychodząc z założenia, że zna własne dzieci, musiała akceptować pobyt i nocleg ich u ojca i nie widziała ku temu żadnych przeszkód. Przeciwnie stanowisko prowadziłoby do przekonania, iż wnioskodawczyni wyraziła zgodę na ustalenie kontaktów przez Sąd Okręgowy z założeniem, iż i tak ich realizować nie będzie. Stawiłoby to wnioskodawczynię w sytuacji nielojalności wobec Sądu orzekającego rozwód i drugiej strony postępowania. Niezrozumiałe zatem dla czego wnioskodawczyni, w czasie wizyty córek u ojca wykonała kilkadziesiąt telefonów do niego i córki, a następnie z ich nie odebrania czyniła zarzut niewłaściwej opieki. W konsekwencji Sąd przyjmuje, iż źródło niechęci L. do ojca nie wynika z jego zachowania lub zaniedbania wobec którejkolwiek z córek i jakiegokolwiek sugestie środowiska macierzystego małoletnich, że w czasie pobytu z ojcem „nie się złego nie stało”, :”nie było tak źle” i trzeba bronić I. przed kontaktem z ojcem, ogólnie mówiąc stwarzanie stanu zagrożenia w czasie chociażby zbliżenia się ojca do którejkolwiek z małoletnich, „nie znajduje uzasadnienia w ustalonym stanie faktycznym, a w konsekwencji jest negatywnym i szkodliwym działaniem dla małoletnich.

W konsekwencji Sąd przyjął, iż wniosek nie może się ostać.

Rozpoznając sprawę z urzędu Sąd podjął poszczególne rozstrzygnięcia z następujących przyczyn:

W ocenie Sądu niezwykle istotne z punktu widzenia małoletnich jest utrzymanie częstych i regularnych kontaktów uczestnika postępowania z I. . Jak wykazały kontakty w obecności kuratorów relacje ojca i córki są pozytywne i przebiegają w należyty sposób. Uczestnik postępowania jest w stanie zaopiekować się córką i w sposób atrakcyjny zorganizować jej czas. Nie ma zatem przeszkód, ab y zabrał I. na cały dzień co drugą sobotę.

Jednocześnie Sąd ma świadomość tego, iż L., o czym sama zapewniła zrobi wszystko, aby do kontaktów tych nie doszło. Czuje bowiem w sobie potrzebę obrony siostry, przed wrogiem jakim w jej ocenie jest ojciec.

Przewidując zatem próby wpływu świadomego ze strony L., a także negatywne nastawienie członków rodziny macierzystej do uczestnika postępowania i jego kontaktów z małoletnią I., Sąd zawarł w punkcie 3B rozstrzygnięcia co do przekazania I., które mogą ułatwić odbiór dziecka. W szczególności wyłączenie negatywnego czynnika – osób towarzyszących w przekazaniu I. – członków rodziny, wyłączenie miejsca zamieszkania dziecka, doprowadzenie I. do nieodległego miejsca publicznego.

Odnosnie kontaktów z małoletnią L. Sąd uchylił sposób ich uregulowania określony przez Sąd Okręgowy, uznając, iż stopień negatywnych emocji u małoletniej wyklucza obecne kontakty. Muszą one być poprzedzone terapią rodziców, zmianą ich nastawienia, w dalszej kolejności terapią L., a w konsekwencji odbudową relacji rodzinnych. W miejsce tych kontaktów Sąd zobowiązał wnioskodawczynię do realizowania w tym czasie kontaktów pośrednich poprzez udzielanie informacji o sytuacji małoletniej L..

Podstawą rozstrzygnięć zawartych w punkcie 3 B i C oraz 5 jest przepis art. 113⁴ kpc , zgodnie z którym Sąd opiekuńczy orzekając w sprawie kontaktów z dzieckiem, może zobowiązać rodziców do określonego postępowania, w szczególności skierować ich do placówek lub specjalistów zajmujących się terapią rodzinną , poradnictwem lub świadczących rodzinie inną stosowną pomoc z jednoczesnym wskazaniem sposobu kontroli wykonania wydanych zarządzeń.

W ocenie Sądu kluczem do rozwiązania problemów małoletniej L. jest zmiana nastawienia matki i rozwiązanie problemów rodziców , których rozstanie nie zostało należycie z psychologicznego punktu widzenia przepracowane. Małoletnia musi bowiem zrozumieć ,iż matka nie sprzeciwia się jej kontaktom z ojcem , akceptuje je , a równie jednoznaczny obraz musi pochodzić od dziadków . Przekaz ten musi być spójny , obejmować aspekt werbalny i pozawerbalny. Krewni małoletnich winni bowiem zrozumieć , iż od tego zależy przyszłość małoletnich. To jak będą funkcjonować w relacjach z rówieśnikami , czy będą w stanie stworzyć właściwe więzi rodzinne. Zwłaszcza w odniesieniu do małoletniej L. , wkraczanie w wiek dojrzewania z obciążeniami psychicznymi, uczuciami , które deklaruje , nienawiść , stan zagrożenia , pozycja obrońcy siostry , powierniczki matki , będzie trudnym doświadczeniem.

Z powyższych przyczyn Sąd uznał T. stron za niezbędną . Jednocześnie wobec wykazanych już problemów z komunikacją pomiędzy stronami Sąd wskazał kto i jaką rolę organizacyjną w zakresie terapii ma pełnić .

Zważywszy na problemy z dotychczasową realizacją kontraktów Sąd uznał za konieczne zagrozić stronom nakazaniem zapłaty kwoty po 200 złotych za każde naruszenie wykonania obowiązków wynikających z zapadłego orzeczenia.

Za podstawę prawną orzeczenia Sąd przyjął normę zawartą w treści art. 598¹⁵ §1 i 2 KPC w brzmieniu: jeżeli osoba, pod której pieczę dziecko pozostaje, nie wykonuje albo niewłaściwie wykonuje obowiązki wynikające z orzeczenia albo z ugody zawartej przed sądem lub przed mediatorem w przedmiocie kontaktów z dzieckiem, sąd opiekuńczy, uwzględniając sytuację majątkową tej osoby, zagrozi jej nakazaniem zapłaty na rzecz osoby uprawnionej do kontaktu z dzieckiem oznaczonej sumy pieniężnej za każde naruszenie obowiązku. Jeżeli osoba uprawniona do kontaktu z dzieckiem albo osoba, której tego kontaktu zakazano, narusza obowiązki wynikające z orzeczenia albo z ugody zawartej przed sądem lub przed mediatorem w przedmiocie kontaktów z dzieckiem, sąd opiekuńczy zagrozi tej osobie nakazaniem zapłaty oznaczonej sumy pieniężnej na rzecz osoby, pod której pieczę dziecko pozostaje, stosując odpowiednio przepis § 1.

Kwota orzeczona przez Sąd będzie odpowiednio dolegliwa i możliwa do spłaty przez uczestników i uwzględnia ich sytuację majątkową.

Na podstawie art. 520 kpc Sąd orzekł o kosztach postępowania i nakazał pobrać od uczestnik postępowania M. S. (2) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 437 złotych tytułem kosztów opinii biegłej i obciążył strony kosztami postępowania w poniesionym zakresie.